

Psalme

Jeg har en Angst som aldrig før,
Som stod jeg foran Dødens Dør
Og maatte ind og styrte ned
I Mørke og i Eensomhed;
Jeg drives frem med Stormens Hast,
O Herre, Herre, hold mig fast!
Alt Ondt i mig det kom fra mig,
Hvad Godt jeg gjorde kom fra Dig;
De Andres Skyld jeg nok opskrev
Men ei mit eget Skyldner-Brev;
Hvor har jeg for mig selv hver Dag
Besmykket godt min egen Sag.
Jeg trædes skal af Dødens Hæl,
Først da sig løfte kan min Sjæl.
Læg *Fadervor* som Duens Blad
Mig paa min Tunge, gjør mig glad.
Har jeg ei Gud, hvad har jeg da,
Naar hele Verden falder fra!